

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/210/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120251026
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Hazucha
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120251026.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti povinnému: M. M., I.. XX.XX.XXXX, G. B. K. U. XXX/XX, XXX XX E., o vymoženie 1 538,45 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie z a m i e t a .

Súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu (TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava; pričom po podaní a doručení návrhu na vykonanie exekúcie súdu - s účinnosťou od 01.10.2020 došlo zo strany oprávneného k odvolaniu plnej moci /splnomocnenia/ právnomu zástupcovi, ktorý v čase vydania tohto rozhodnutia už tak nie je právnym zástupcom oprávneného) domáhal od povinného vymoženie 1 538,45 Eur s prísl., na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn.: SRSpA 00704/19, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácií pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s ustanoveným rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M., dňa 02.08.2019 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), ktorý podľa doložky právoplatnosti a vykonateľnosti nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2019 a vykonateľnosť dňa 03.12.2019.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

Podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a 1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, 2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, 3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, 4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

Podľa prvej vety § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

Podľa prvej vety § 48 ods. 6 Exekučného poriadku, exekučný titul a verejné listiny sa pripájajú k návrhu na vykonanie exekúcie ako pôvodný elektronický dokument, ktorý je autorizovaný, alebo ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovský rozsudok sa vyhotovuje v listinnej forme.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSRK“), rozhodcovský rozsudok sa vyhotovuje v listinnej podobe.

Podľa § 33 ods. 3 ZoSRK, písomnosti s výnimkou žaloby a rozhodnutí stáleho rozhodcovského súdu možno doručovať aj elektronickými prostriedkami, ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania oznámi stálemu rozhodcovskému súdu adresu na zasielanie písomností elektronickými prostriedkami a požiada o zasielanie písomností výlučne elektronickými prostriedkami alebo ak strany v rozhodcovskej zmluve uviedli adresu na zasielanie písomností elektronickými prostriedkami a dohodli elektronický spôsob zasielania písomností. Písomnosť stáleho rozhodcovského súdu sa považuje za doručенú piaty deň od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal. Doručovanie na elektronickú adresu uvedenú v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve je účinné, iba ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania ďalšou elektronickou komunikáciou potvrdí aktuálnosť elektronickej adresy.

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), konverzia je postup, pri ktorom je celý, bežne zmyslami vnímateľný, informačný obsah pôvodného a) elektronického dokumentu transformovaný do novovzniknutého dokumentu v listinnej podobe, b) dokumentu v listinnej podobe transformovaný do novovzniknutého elektronického dokumentu, c) elektronického dokumentu transformovaný do novovzniknutého elektronického dokumentu.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente, zaručenou konverziou je konverzia s cieľom zachovania právnych účinkov pôvodného dokumentu a jeho použiteľnosti na právne úkony vykonaná postupom pre zaručenú konverziu podľa štvrtej časti.

Podľa § 38 ods. 2 zákona o e-Governmente, na účely zaručenej konverzie je možné použiť len taký a) elektronický dokument, ktorého formát zabezpečuje splnenie podmienok podľa § 36 ods. 1, b) dokument v listinnej podobe, ktorý je možné transformovať pri splnení podmienok podľa § 36 ods. 1, c) dokument v listinnej podobe, ktorý je originálom alebo úradne osvedčenou kópiou.

Podľa § 36 ods. 3 zákona o e-Governmente, osoba vykonávajúca konverziu pri zaručenej konverzii podľa § 35 ods. 1 písm. b): a) transformuje pôvodný dokument v listinnej podobe na elektronický dokument, b) vytvorí osvedčovaciu doložku vo forme elektronického dokumentu, c) autorizuje osvedčovaciu doložku a novovzniknutý elektronický dokument spoločne a pripojí časovú pečiatku, d) vytvorí záznam o vykonanej zaručenej konverzii.

Exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný v zmysle § 53 Exekučného poriadku skúmať pri každom exekučnom titule (nielen pri rozhodcovskom rozsudku), či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný, a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Formálnu vykonateľnosť stanovuje predpis upravujúci konanie, v ktorom bolo rozhodnutie slúžiace ako exekučný titul vydané. V tomto prípade ZoSRK. Súd v exekučných konaniach, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom spore, je vždy povinný skúmať, či sú kumulatívne splnené všetky podmienky ustanovené v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku.

V zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa rozhodcovský rozsudok vyhotovuje v listinnej podobe a takto sa účastníkom rozhodcovského konania aj doručuje (§ 33 ods. 3 ZoSRK). Rozhodcovský rozsudok teda musí byť vyhotovený ako fyzická listina. Podľa dôvodovej správy k § 34 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní musí mať rozhodcovský rozsudok vždy listinnú podobu a elektronická podoba rozhodcovských rozsudkov nebude prípustná, aj keby spĺňala všeobecné požiadavky na písomnú formu právneho úkonu. Napriek tomu, že uvedená dôvodová správa sa viaže k zákonu č. 244/2002 Z. z., súd má za to, že analogicky vystihuje zámer zákonodarcu aj v prípade výkladu ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z.

Súd v iných exekučných veciach oprávneného (napr. 6Ek/158/2018, 6Ek/644/2018, 6Ek/711/2018, 6Ek/713/2018, 6Ek/712/2018, 6Ek/741/2018, 6Ek/775/2018, 6Ek/584/2018, 6Ek/972/2018, 6Ek/997/2018, 6Ek/998/2018, 6Ek/1000/2018, 6Ek/1173/2018, 6Ek/1174/2018, 6Ek/1309/2018, 6Ek/1299/2018, 6Ek/1067/2018, 6Ek/927/2018) zistil, že exekučné tituly - rozhodcovské rozsudky neboli vyhotovené ako pôvodné listinné dokumenty, tak ako to vyžaduje § 40 ods. 1 ZoSKR.

Súd žiadosťou zo dňa 17.07.2020 požiadal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, ako aj Zriaďovateľa Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, aby v lehote 20 dní od doručenia tejto žiadosti predložil súdu originál rozhodcovského spisu (v listinnej podobe), na základe ktorého bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž pod sp. zn. SRSAspA 00704/19 zo dňa 02.08.2019, z dôvodu posúdenia návrhu na vykonanie exekúcie na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu.

Zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž doručil súdu dňa 18.08.2020 elektronické podanie, ku ktorému pripojil rozhodcovský spis v elektronickej podobe. Zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž vo svojom podaní okrem iného uviedol: „...Stály rozhodcovský súd AspA poskytuje súčinnosť v maximálnej možnej miere pri vybavovaní žiadostí o predloženie rozhodcovských spisov, nemá záujem vytvárať zbytočné prekážky pri rozhodovaní konajúceho súdu v rámci exekučného konania a preto predmetnú vec vybavuje zaslaním elektronickej podoby rozhodcovského spisu z archívu Stáleho rozhodcovského súdu AspA. ...“

Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž a ani Zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž originál rozhodcovského spisu v listinnej podobe a tým ani originál rozhodcovského rozsudku v listinnej podobe súdu nepredložili, čo by však v prípade ich existencie nemohol byť objektívny problém. Z uvedeného možno teda vyvodiť, že originál rozhodcovského spisu v listinnej podobe a tým ani originál rozhodcovského rozsudku v listinnej podobe neexistujú. Ako už súd uviedol, v zmysle § 40 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa rozhodcovský rozsudok vyhotovuje v listinnej podobe. Rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok teda musí existovať v listinnej podobe. Na rozhodcovskom spotrebiteľskom rozsudku v listinnej podobe musí byť uvedené meno rozhodcu a jeho fyzický podpis. Iba cez takýto podpis možno potvrdiť vydanie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku podobne ako cez podpis na súdnej doručenke možno potvrdiť prevzatie určitého rozhodnutia či právneho úkonu. Zoskenovanie podpisu a celkové elektronické uloženie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku znemožňuje overenie pravosti, či správnosti listiny grafologickým dôkazom podpisu vystaviteľa, čo stavia účastníkov objektívne do dôkaznej núdze, čo určite nebolo zmyslom § 40 ods. 1 zákona. Súd uvádza, že vydaním meritórneho rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku sa neposkytuje iba právna ochrana, ale rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok je tiež dôkazom. Zákonodarca stanovil, že tento dôkaz bude listinný so všetkými vlastnosťami aký má mať listinný dôkaz a teda, že bude možné objektívne overiť si jeho pravosť a správnosť. Aby toto bolo objektívne možné, musí existovať referenčný bod podľa ktorého relevantné skutočnosti z listiny bude možné overiť. Týmto referenčným bodom je aspoň jedno listinné vyhotovenie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku s fyzickým podpisom rozhodcu, ktorý má k dispozícii príslušný rozhodcovský súd. Je neprijateľné, aby si rozhodcovský spotrebiteľský súd myslel, že jeho pôsobnosť končí vydaním rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku. Prevzatím zodpovednosti rozhodovať rozhodcovské spotrebiteľské spory a vydávať rozhodcovské spotrebiteľské rozsudky rozhodcovský spotrebiteľský súd imanentným spôsobom prevzal i zodpovednosť uschovávať originál rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku, o to viac ak jedným z účastníkov konania je spotrebiteľ. Nemožno vylúčiť, že buď v exekučnom konaní (ako je to v tomto prípade), resp. v konaní

o zrušenie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku bude nastolená otázka pravosti či správnosti rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku a bude potrebné vykonať dokazovanie listinnou v zmysle 205 CSP. Bude to potrebné najmä vtedy, ak účastníci disponujú rozhodcovským spotrebiteľským rozsudkom s rozdielnym obsahom. Vyšetrenie (dôkaz listinnou) toho, ktorý z nich je pravý a správny, nebude objektívne možné na základe vytlačeného rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku so zoskenovaným podpisom rozhodcu, ako bolo naznačené vyššie a ani za situácie keď rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok existuje ako elektronický dokument. Súd z uvedených záverov preto uzatvára, že § 40 ods. 1 zákona je dodržaný iba vtedy, ak pôvodca rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku disponuje aspoň jedným vyhotovením rozsudku v listinnej podobe s fyzickým podpisom rozhodcu. Exekučný súd nevyklučuje, aby rozhodcovský súd disponoval rozhodcovským rozsudkom v elektronickej podobe, ale musí popri tom z vyššie uvedených dôvodov disponovať i vyhotovením rozsudku v listinnej podobe s fyzickým podpisom rozhodcu. K uvedenému súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 26Ek/888/2018, ktorým sudca zamietol sťažnosť oprávneného (EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.: 26Ek/888/2018 zo dňa 26.10.2018 v obdobnej exekučnej veci, v ktorom (v bode 19. a 20. odôvodnenia) sudca okrem iného uviedol, že: „Prvým dôvodom je tá skutočnosť, že každý individuálny právny akt (teda i rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok) je intelektuálno-vôľovým prejavom osoby, ktorá má kompetenciu ho vyniesť. Intelektuálny aspekt sa prejavuje v skutkových a právnych záveroch právneho aktu, vôľový aspekt sa prejavuje v tom, že ho osoba podpisuje (u elektronických dokumentoch elektronickým podpisom, u listinných dokumentov fyzickým podpisom) a teda potvrdzuje, že to čo je v právnom akte uvedené, korešponduje s jeho vôľou. Premietnutím uvedeného na rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok, ktorý musí mať listinnú podobu, možno skonštatovať, že na rozhodcovskom spotrebiteľskom rozsudku v listinnej podobe musí byť uvedené meno rozhodcu a jeho fyzický podpis. Iba cez takýto podpis možno potvrdiť vydanie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku podobne ako cez podpis na súdnej doručenke možno potvrdiť prevzatie určitého rozhodnutia či právneho úkonu. Zoskenovanie podpisu a celkové elektronické uloženie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku znemožňuje overenie pravosti, či správnosti listiny grafologickým dôkazom podpisu vystaviteľa, čo stavia účastníkov objektívne do dôkaznej núdze, čo určite nebolo zmyslom § 40 ods. 1 zákona. Podobnú povinnosť listinnej podoby rozhodcovského rozsudku zákonodarca uložil i nespotebiteľským rozhodcovským súdom v zmysle paragrafu 34 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení. Tu exekučný súd chce poukázať na druhý podstatný dôvod, prečo rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok musí objektívne (nie po vytlačení) existovať v listinnej podobe. Nemožno totiž opomenúť fakt, že vydaním meritórneho rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku sa neposkytuje iba právna ochrana, ale rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok je tiež dôkazom. Zákonodarca stanovil, že tento dôkaz bude listinný so všetkými vlastnosťami aký má mať listinný dôkaz a teda, že bude možné objektívne overiť si jeho pravosť a správnosť. Aby toto bolo objektívne možné, musí existovať referenčný bod podľa ktorého relevantné skutočnosti z listiny bude možné overiť. Týmto referenčným bodom je aspoň jedno listinné vyhotovenie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku s fyzickým podpisom rozhodcu, ktorý má k dispozícii príslušný rozhodcovský súd. Je neprijateľné, aby si rozhodcovský spotrebiteľský súd myslel, že jeho pôsobnosť končí vydaním rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku. Prevzatím zodpovednosti rozhodovať rozhodcovské spotrebiteľské spory a vydávať rozhodcovské spotrebiteľské rozsudky rozhodcovský spotrebiteľský súd imanentným spôsobom prevzal i zodpovednosť uschovávať originál rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku, o to viac ak jedným z účastníkov konania je spotrebiteľ. Nemožno vylúčiť, že buď v exekučnom konaní (ako je to v tomto prípade), resp. v konaní o zrušenie rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku bude nastolená otázka pravosti či správnosti rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku a bude potrebné vykonať dokazovanie listinnou v zmysle 205 CSP. Bude to potrebné najmä vtedy, ak účastníci disponujú rozhodcovským spotrebiteľským rozsudkom s rozdielnym obsahom. Vyšetrenie (dôkaz listinnou) toho, ktorý z nich je pravý a správny, nebude objektívne možné na základe vytlačeného rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku so zoskenovaným podpisom rozhodcu, ako bolo naznačené vyššie a ani za situácie keď rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok existuje ako elektronický dokument. ... Z vyššie uvedených záverov preto exekučný súd uzatvára, že § 40 ods. 1 zákona je dodržaný iba vtedy, ak pôvodca rozhodcovského spotrebiteľského rozsudku disponuje aspoň jedným vyhotovením rozsudku v listinnej podobe s fyzickým podpisom rozhodcu. Exekučný súd nevyklučuje, aby rozhodcovský súd disponoval rozhodcovským rozsudkom v elektronickej podobe dokonca ako elektronický dokument so zaručeným elektronickým podpisom rozhodcu, ale musí popri tom z vyššie uvedených dôvodov disponovať i vyhotovením rozsudku v listinnej podobe s fyzickým podpisom rozhodcu. Preto neobstojí námietka sťažovateľa,

ktorú uviedol v sťažnosti, že mu bol doručený rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok v listinnej podobe a v sťažnosti doložil potvrdenie o jeho prevzatí a ani opätovné doručenie exekučného titulu. Ako vyplýva z napadnutého uznesenia v predmetnej veci Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž bol požiadaný o riadny listinný rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok. Tento nebol zo strany rozhodcovského súdu predložený, čo v prípade jeho existencie by nemohol byť objektívny problém. Preto správne vyšší súdny úradník skonštatoval, že tento riadny listinný rozhodcovský spotrebiteľský rozsudok ani neexistuje...”

Súd uvádza, že právny zástupca oprávneného síce priložil k návrhu na vykonanie exekúcie exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) opatrený doložkou (pečiatkou) právoplatnosti a vykonateľnosti vo forme elektronického dokumentu, ktorý (podľa osvedčovacej doložky zaručenej konverzie) vznikol zaručenou konverziou pôvodného listinného dokumentu do elektronickej podoby, avšak vzhľadom na absenciu originálneho rozhodcovského rozsudku v listinnej podobe nebolo preukázané, že zaručená konverzia rozhodcovského rozsudku bola vykonaná z dokumentu v listinnej podobe, ktorý je originálom alebo úradne osvedčenou kópiou originálu listinného rozhodcovského rozsudku (pričom v zmysle § 38 ods. 2 písm. c) zákona o e-Governmente je možné na účely zaručenej konverzie použiť len taký dokument v listinnej podobe, ktorý je originálom alebo úradne osvedčenou kópiou). Predložený rozhodcovský rozsudok tak nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (ZoSRK) z hľadiska jeho formy (nebolo preukázané, že bol vyhotovený ako pôvodný listinný dokument, tak ako to vyžaduje § 40 ods. 1 ZoSRK). Súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 03.01.2019, sp. zn.: 7Ek/713/2018, ktorým sudca zamietol sťažnosť oprávneného (EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.: 7Ek/713/2018 zo dňa 07.11.2018 v obdobnej exekučnej veci, v ktorom (v bode 38. odôvodnenia) sudca okrem iného uviedol, že: „...rozhodcovský súd ako pôvodca rozhodcovského rozsudku, resp. ani jeho zriaďovateľ, nepredložili exekučnému súdu ani na základe jeho výzvy rozhodcovský rozsudok v listinnej podobe (z ktorého ako originálu mal zaručenou konverziou vzniknúť rozhodcovský rozsudok, pripojený k návrhu na vykonanie exekúcie). A ak prvopis (prvé vyhotovenie, originál) rozhodcovského rozsudku nespĺňa náležitosti podľa osobitného zákona, ktorým je zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, t.j. nie je z tohto dôvodu spôsobilým exekučným titulom, potom spôsobilým exekučným titulom nemôže byť ani jeho rovnopis (jeden z viacerých kusov tej istej listiny, ktorý má všetky náležitosti ako ostatné kusy), resp. druhopis (obsahovo totožný s prvopisom, ale bez autentického overenia jeho pravosti pečiatkou a podpisom).“ Keďže rozhodcovský rozsudok nebol v danom prípade vyhotovený v zákonom požadovanej forme, nemohol tak byť ani účastníkom riadne doručený, čím nemohli nastať následky doručenia, rozhodcovský rozsudok tak ani nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že ak v danej veci nedošlo k vyhotoveniu rozhodcovského rozsudku v zákonom predpísanej forme, takto vydaný rozsudok nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu, nie je formálne vykonateľný a nemožno ho tak považovať za spôsobilý exekučný titul podľa ustanovenia § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, preto súd v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. f) bodu 4. Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že zriadenie rozhodcovského súdu je upravené zákonom, avšak neznamená to, že rozhodcovský súd je zriadený zákonom. Rozhodcovské súdy nepredstavujú zložku verejnej moci, ale ide o súkromnoprávne orgány prejednávajúce súkromnoprávne spory v súkromnoprávnom (nie verejnoprávnom) konaní. Za exekučný titul vydaný takýmto súkromnoprávnym orgánom, potom pri jeho predkladaní exekučnému súdu ako exekučného titulu, objektívne zodpovedá ten, kto ho predkladá, teda oprávnený, ktorý si ho sám zvolil, resp. dohodol, na rozhodovanie sporov medzi ním a povinným. K uvedenému súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 31.10.2018, sp. zn.: 65Ek/159/2018, ktorým sudca zamietol sťažnosť oprávneného (EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.: 65Ek/159/2018 zo dňa 18.07.2018 v obdobnej exekučnej veci, v ktorom (v bode 32. odôvodnenia) sudca okrem iného uviedol, že: „V tejto súvislosti súd považuje za vhodné zdôrazniť aj skutočnosť, že zriadenie rozhodcovského súdu je upravené zákonom, avšak neznamená to, že rozhodcovský súd je zriadený zákonom. Rozhodcovské súdy nepredstavujú zložku verejnej moci, ale ide o súkromnoprávne orgány. Ich právomoc nie je daná zvrchovanou mocou štátu ale je odvodená od výslovnéj a slobodnej vôle zmluvných strán takýmto spôsobom (alternatívnym k

sporovému súdному konaniu) prejednať prípadný spor medzi nimi, pričom na základe takejto ich vôle uzavrujú rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, v ktorej svoj súhlas vyjadria obe strany dohody. Za exekučný titul vydaný takýmto orgánom, potom pri jeho predkladaní exekučnému súdu ako exekučného titulu, objektívne zodpovedá oprávnený, ktorý si ho sám zvolil, resp. dohodol, na rozhodovanie sporov medzi ním a povinným.“ Súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.02.2019, sp. zn.: 12Ek/775/2018, ktorým sudca zamietol sťažnosť oprávneného (EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava) proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.: 12Ek/775/2018 zo dňa 18.12.2018 v obdobnej exekučnej veci, v ktorom (v bode 39. odôvodnenia) sudca okrem iného uviedol, že: „Oprávnený podľa názoru súdu nemôže uspieť ani s argumentáciou, že nemá a ani nemôže mať z objektívnych dôvodov vedomosť o tom, v akej podobe vedie rozhodcovský súd rozhodcovský spis, avšak táto skutočnosť nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu oprávneného vo forme zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie. Exekučný súd v tejto súvislosti musí skonštatovať, že v rámci exekúcie tak ako aj v rámci každého civilného procesu procesná zodpovednosť v podobe negatívneho meritórneho rozhodnutia za akúkoľvek nečinnosť vady a nedostatky úkonov, môže postihnúť len samotného účastníka konania a nie tretie osoby (napr. rozhodcovský súd), pretože procesnú zodpovednosť je potrebné posudzovať objektívne a výlučne z procesného hľadiska. Ak teda oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), čo bolo v posudzovanom prípade dôvodom zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, z procesného hľadiska zaviniť zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie práve oprávnený, pretože nebol splnený základný materiálny predpoklad exekúcie, ktorým je vykonateľné rozhodnutie.“

Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

Podľa §199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

Podľa § 35 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

Vzhľadom na to, že k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, súd oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.